

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorum Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXXI.

Parisiis, 1644

Rescriptum episcoporum Constantinopoli inuentorum ad commonitorium
sanctae Synodi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

ANNO Iωαννης, Ζεβίνος, Παῦλος, Πέτρος,
CHRISTI 431. Μουσαῖος, *Φερεπλας, Ιάκωβος, Ζε-
*φερεπλας, Σινᾶς, Μαρκελλῖος, Ιμέρειος, Θεοσέ-
βιος, Εὐθέμειος, Αναστάσιος, Βασι-
λειος, Ιλιάδης, καὶ Μάξιμος. Οὗτοι
μόνοι κοινωνοὶ τῷ ασεβεῖ θρησκάτων
Νεσοεις, φειδιόντες κατὰ τὸ πόλιν, θο-
ρύβοις καὶ στάσεις κυνοδοτοί, χρονίας
ἐπαγγελλόμενοι * φειδιόντες τὸν
τὴν πόλιν ὄντας ὄρθροδόξους, καὶ τὸ πε-
εἰπόντου Φόρον ταπειλόντας, κα-
λύντιν αὐτὸν τὸ ἀπόπου θηριχρήστας.

Ανέγειρα Φον τῷ διερεύνων τὸν Κων-
σταντινουπόλει θηρικόν τον φειδιόντες τὸν
παρὰ τῆς ἀγίας σωόδου
ταυματικόν.

ΣΥΝΑΧΘΕΙΣ Αἱ ἀγίαι
σωόδοις ἐν Εφέσῳ καὶ τὸ δι-
απορεῖα τῷ διοτεσσάτων καὶ φιλο-
χειστῶν ἡμῖν βασιλέων, καὶ διρο-
σσα ἔχθρον τὸν Χεισόδον τοῖς αὐ-
τοῖς θηρικάντο, καὶ τὸ ματεῖον
κηρύζοντα, κατεῖλεν αὐτὸν, ἵνα λοι-
πὸν τῆς οἰκουμένης ὅλης ἐκκοπῇ τὰ
σκανδαλα. καὶ αἱ ἐρυμαθῆ τοῦ
τὸν Κωνσταντινουπόλεις, πάντες
τὰ σκείνου απουσιαζοντες, πάντα τὰ
ἐκκλησιαστικὰ λαβοντες περὶ αὐτὸν,
σωματιδάγοντο τὸν θλιβέαν. λέ-
γομένη δὲ Φρουρωῦτες τὰ πλοῖα, τὰς
οδούς, καὶ μὴ συγχωροῦτες μήτε
ἔλεῖν τὸν Κωνσταντινουπόλεινα διότο
τῆς ἀγίας σωόδου, μήτε ἀπε-
λθῆντες. διλαμόντο τὰ τὸν ἔχθρον
τὸν Χεισόδον καὶ ἀπήγοντο καὶ ἀπε-
φέροντο. καὶ ἐπειδὴ οὐδεὶς διώκει
τοις θεοῖς· καὶ γὰρ οὐτιν διδεσσόπος;
ἥξει οἰκονομίας θεοῖς ἐρχεται θηριολη-
πτὸν Εφέσου γεαφέσου φειδιόντες
Concil. Tom. 5.

Ioannes, Zebinus, Paulus, Petrus,
Musæus, Fritilas, Iacobus, Ze-
binas, Marcellinus, Himerius,
Theosebius, Eutherius, Anasta-
sius, Basilios, Iliades, & Maxi-
mus. Hi soli impiorum dogma-
tum Nestorii participes, ciuita-
tem circumfusa, tumultus ex-
citant, seditiones mouent, ordi-
nationes pollicentes: quo fit, ut
omnes quotquot in hac ciuitate
degunt orthodoxi, id suspicantes
& verentes, ipsos ab hoc illicito
conatu prohibeant.

Rescriptum episcoporum Constan-
tinopoli inuentorum ad com-
monitorium sanctæ
Synodi.

SANCTA Synodus iuxta piis. Habetur
sup.act.1.
simorum Christianissimorum
que imperatorum nostrorum edi-
ctum apud Ephesum congregata,
vbi comperit Christi inimicum
in eadem animi sententia perma-
nere, neque ab impia doctrina a-
liquando desistere; quo terrarum
orbis offensio in posterum con-
quiesceret, ipsum gradu & ordine
mouit. Posteaquam vero id in
Constantinopolitana vrbe per-
uulgatum est, qui Nestorii studio-
si erant, ecclesiasticaque omnia
ab illo acceperant, veritatem cir-
cumueniebant; omnia scilicet
tum nauigia, tum publicas quo-
que vias obsidentes, neminem
prorsus a sancta Synodo Constan-
tinopolim venire, neque inde rur-
sum ad Synodum abiire permitte-
bāt: ea interim, quæ inimici Chri-
sti erant, vltro citroque defere-
bantur. At quia nihil potest quis-
quam contra Deum, (quid enim
est homo?) Dei dispensatione, c-
pistola quæ ex Ephesina ciuitate

Aaaa ij

ad sanctos episcopos & monachos perscripta fuerat, opera cuiusdam mendici, qui in arundine eam inclusam gerebat, tandem reddita est. Hic namque dum ita mendi-
cat, vna cum arundine ipsam quo-
que epistolam tulit. Confestim
omnes archimandritæ, mona-
chorum cateruis stipati, exurgunt,
hymnosque & psalmos alternan-
tes, ad regiam contendunt. Erat
autem inter alios archimandri-
tas sanctus Dalmatius, qui annos
quadraginta octo reclusus, extra
monasterii sui septa nunquam
pedem extulerat. Piissimus vero
imperator aceedens eum visebat,
& cum ob frequentes terræmotus
Constantinopolim concuti-
entes, crebris piissimi imperato-
ris nostri precibus ad exitum, cō-
munemque aliorum supplicatio-
nem iam antea prouocatus saepe
fuisse, nunquam tamen adduci
potuit, ut exiret, vel ad supplica-
tionem se conferret. Ceterum
dum in hac re quid facto opus es-
set, Deum precando confuleret,
vox cœlitus ad eum delapsa, ut
egrederetur, imperavit. Noluit
enim Deus gregem suum perire
in finem. Comitabatur eosdem
etiam non parua orthodoxorum
multitudo. Cum vero ad pala-
tium peruenissent, archimandritæ
ab imperatore acciti, ad illum
ingrediuntur; plebs vero &
monachorum coetus antiphonarum
modulationi intenta foris mansit.
Archimandritæ porro æquo re-
sponsu potiti regrediuntur: ex-
clamat omnes mandata impera-
toris, tum respondent; ad sancti
Mocii martyris basilicam conce-
damus, ibidem cum imperatoris
responsum, tum allatae quoque epistolæ sententiam percipietis.
Omnes itaq; tam monachi, quam populus, psalmum postremum ver-

άγιοις Ἐπιστόποτις καὶ μοναστική μεμονωμένη μοναστική της οἰκουμένης, περι-
φερεῖσα δι' ἐπίκεπτου θυρῶς, δισταύτης
αὐτὴν καλάθιμον ἔσωσθε· καὶ οὕτως
ἐπαπτῶν, καὶ Ἐπιφερόμενος θυρῶς καλά-
μον, ταῦτην λιένειν, καὶ αναστένει τα παν-
τα τὰ μοναστήρια, ἀμα τοῖς δέχμαν-
δρίταις αὐτὸν Ἑλλάδον Ἐπιφερόμενον παλα-
τίον, φάλλοντες αὐτὸν φωνα. Ήν δὲ ὁ
ἄγιος Δαλμάτιος εἰς τὸν δέχμαν-
δρίτων, ἐπιτεασαράκοντα καὶ ὅκτω ἑ-
χων μητέρας Ἑλλάδον τὸ μοναστεῖον αι-
τήσας, ἥστις ἦσαν ὁν διπονεκλεισμένος. ὁ
δὲ Δαλμάτιος ἡμέρα βασιλεὺς ἀπῆ-
χεν ταῦτα αὐτὸν, καὶ ἐβλεπεν αὐτὸν
ώς καὶ σφράγιν πολλάκις ψυχομήμων
σει Καρυατίδεων πόλει, καὶ πολλάκις
παρακαλέσαντος τὸν βασιλέως, ὡς
αὐτὸν Ἑλλάδειν καὶ λιτανῶσαν, μιδέ-
ποτε Ἑλλάδειν καὶ λιτανῶσαν ἐπί-
θη. Δαλμάτιος δὲ αὐτὸν περὶ πόνου,
Φωνὴ ἡ οὐρανοῦ αὐτῷ κατῆλθε λέ-
γουσα, ὡς τὸν Ἑλλάδειν· θεὸς γε ἐν ἡ-
λιοσεν δυτολέθαι ταῦτα πελάσια
εἰς τέλος. Ήν δὲ οὐσὶ αὐτοῖς καὶ λαός
πολιτεῖ τὸν ὄρθροδόξων. οὐσὶ οὐσὶ ἡλ-
ιοσεν εἰς τὸ παλάτιον, κληθέντες τοῦτα
τὸν βασιλέως εἰσῆλθον τὸ δέχμαν-
δρίται, καὶ ἐμενεψάντες τὸν πλῆθος τὸν μο-
ναχὸντων καὶ τὸν λαόν φάλλοντες
αὐτὸν φωνα. ἐπιτελλόντον, πυρόντες
δικαιάς διπονείσσεις. Βοῶσι πάν-
τες τὰ μανδάτα τὸν βασιλέως. ἐπιτε-
λοντούσι ταῦτα, ὃν ἀπέλθωμεν εἰς
τὸ μαρτυρεῖον τὸν ἀγίου Μακρίου,
καὶ *αναγνώσκομεν τὸν Ἐπιστολῶν *αιγαῖον
μανδάνετε καὶ τὸν δυτολόγιον τὸν βα-
σιλέως. λοιπὸν ἀπῆλθον πάντες, καὶ
④ μονάχοντες, καὶ ④ λαόι· Ήν

ANNO CHRISTI 431.
μέρες * Ο λαός ὁ σὸν Κωνσταντίνου πόλεις
μᾶς * Φωνῇ πάντων αἰδημα Νεστορίῳ.

Δαλματίου διπλολογία.

Ανῆλθεν ἐφ' ὑψηλοῦ ὁ ἄγιος Δαλματός, καὶ ἐπέκεινος τὸν θελήσατε αὐτὸν, πονηρότερον, καὶ μακροδιάνετε, καὶ μὴ θελήσατε ἐμποδίσαι τοῖς λεγομένοις. Άλλα μακροδιηρίσατε, οὐαὶ τῷ γῆματα ἀκελεῖς ἀκούστητε. τὸν Θησείον τὸν τοῦ θαυματεῖσαν τῇ ὑμετέρῃ βίστεσίᾳ, οὐ διστείσατος βασιλεὺς αἰνέντων, καὶ ἐπέλθη Ὁλῆς ἥμερος ἐγώ εἰρηκάς τῷ βασιλεῖ, ὅτε ἡλθετος μὲν ὅτε ὁ φειλε γεάντας τῇ ἀγίᾳ σωόδῳ, ἀλλὰ μηδὲν οὐαίτην ἐλέχθη αὐτῷ, καὶ ἐγέραφη. ἐπειδὴ δὲ τοις μὲν, καὶ αἰνεγνάθην· καὶ οὐαὶ μὴ λυπήσω αὐτὸν, τὸν ἀκόλουθαν τοις μὲν * ωστεπεινοῖς, ἀλλὰ διπλοφέροντες ἐκ ἐδέξαντος αὐτὸν ἀλλα ωπέδεξαν γεάματα. τὸν τρίτον οὐαὶ καὶ τὸν ἀκόλουθαν ἐλέχλησαν, ἀλλὰ μηδὲν τοις εἴρηται νικῆ εἰπεῖν οὐτὶ τῆς ὑμετέρης βίστεσίας. μὴ δέ τοις αἴστητο, ὅπις ταραχορόδηνός τις εἴρι, οὐ ποιησάμενος· σωτείρης γένος ὁ θεός οὐαὶ * υποκριτῶν. ὁ δεσπότης γένος πάντας ἀκόλουθας ἴκουσε τὸ γερμηνήμα,

sus postremam ciuitatis partem concinentes, (erat enim via, qua incedebant, ex capitalibus una) ad sancti Mocii martyris basilicam procedebant, obuiam veniente populo. Et monachorum cœtus cum cereis psallentium, hominum multitudinem conspicatus, magna aduersus inimicum voce exclamauit. Tandem ubi in beati Mocii basilicam profecti essent, publice recitata est ipsis epistola.

Populus Constantinopolitanus una omnium voce exclamat: Anathema Nestorio.

Apologia Dalmatii.

Sanctus itaque Dalmatius, ubi in suggestum ascendisset, dixit: Si vultis audire, quieti adeste, & discite: neque his quæ dicentur, obstrepare velitis. Adeste autem patienti animo, ut verba exacte percipere valeatis. Quam nunc pietas vestra epistolam audiuimus, eam piissimus imperator quoque legit, & persuasus est. Nam ego, cum ad me venisset, dixeram imperatori, eum ad sanctam Synodum debuisse scribere quæ suggesta quidem ipsi fuerunt, non tamen plene perscripta. Misit autem ad me, & lecta sunt. Verum ne qua illum tristitia afficerem, quæ consequebantur, præmisisti; quæ latores non exhibuere, sed illorum loco alias quasdam literas subostenderunt. Itaque conuenientia, & ad rem opportuna cum eo locutus sum, quæ nunc coram vestra pietate repetere opus non est, ne elatus, aut gloriabundus a vobis existimer. Conteret enim Deus simulatorum ossa. Imperator omnia quæ facta narravit.

Aaaa iiij